

Abstrakt

Tato práce se zabývá problematikou aplikace práva důchodového pojištění. Jejím předmětem tedy není pouze samotná právní úprava důchodového pojištění, tato práce je mnohem spíše věnována interpretaci práva důchodového pojištění a jejím limitům daným specifickou povahou právních předpisů, aplikační praxi a mechanice rozhodovací činnosti. V jejím rámci je kladen důraz na otázku dokazování, jež má při rozhodování ve věcech důchodového pojištění svá specifika. V této souvislosti práce akcentuje časový rámec dokazování, jenž si vyžaduje aplikaci i již neplatných právních předpisů. Zvláštní pozornost je pak věnována užití institutu odstranění tvrdosti a roli morálky v podmínkách pojmově precizních právních norem. Sepsáním této práce jsem formuloval zejména argumenty ve prospěch užití metodologického interpretačního pluralismu namísto lpění na jazykovém výkladu, k němuž svádí až technický charakter právních předpisů, pro preferenci principu hospodárnosti a rychlosti řízení před principem materiální pravdy v některých opodstatněných případech a pro nezbytnost věcného soudního přezkumu formulujícího závazný právní názor v takové podobě, že jej nebude již Česká správa sociálního zabezpečení muset dále složitě interpretovat. Závěry formulované v této práci se opírají o analýzu právních předpisů, odbornou literaturu, judikaturu zejména Nejvyššího správního soudu a v neposlední řadě o vlastní zkušenost s rozhodováním České správy sociálního zabezpečení získanou jak v roli úřední osoby, jíž je svěřen výkon rozhodovací činnosti v druhém stupni správního řízení, tak v pozici účastníka řízení.